

Hva er felin panleukopeni?

- Parvoviruset (FPV) som gir felin panleukopeni smitter alle kattedyr samt vaskebjørn, mink og rev
- Virus kan utradere hele populasjoner av mottakelige katter
- FPV kan overleve i miljøet i flere måneder og er svært resistent overfor de fleste desinfeksjonsmidler

Infeksjon

- Syke katter sprer FPV når det foreligger høye titre i feces, og overføring skjer fekal-oral
- Indirekte kontakt er den vanligste infeksjonsveien, og FPV kan overføres via gjenstander (sko, klær), noe som betyr at innendørskatter også er i risikozonen
- Intrauterin virusoverføring og infeksjon av nyfødte forekommer

Symptomer

- Rammer katter i alle aldre, kattunger er mest mottakelige
- Dødelighetsprosenten er høy, >90 % hos kattunger
- Avhengig av infiserte celletyper kan symptomene være:
 - diaré
 - lymfopeni, neutropeni, etterfulgt av trombocytopeni og anemi
 - immunsuppresjon (forbigående hos voksne katter)
 - cerebellær ataksi (kun hos kattunger), abort

Diagnose

- FPV-antigen påvises i feces ved hjelp av kommersielt tilgjengelige agglutinasjonstester utført med lateks- eller immunkromatografimetoder. Spesialiserte laboratorier utfører PCR-testing på fullblod eller feces
- Serologiske tester anbefales ikke, da de ikke skiller mellom infeksjon og vaksinasjon

Sykdomsbehandling

- Støttebehandling og god pleie reduserer dødelighetsprosenten signifikant
- Ved eventuell enteritt administreres et bredspektret antibiotikum mot gramnegative og anaerobe bakterier parenteralt for å hindre sepsis
- Felint rekombinant interferon omega er sannsynligvis effektivt
- Mistenkte/bekreftede tilfeller bør holdes i karantene
- Desinfeksjonsmidler som inneholder natriumhypokloritt (blekemiddel), pereddiksyre, formaldehyd eller natriumhydroksid er effektive
- Unge kattunger med ufullstendig vaksinasjonshistorie, kattunger som ikke har fått råmelk eller uvaksinerte katter kan beskyttes i 2-4 uker med subkutan eller intraperitoneal injeksjon av anti-FPV-serum; men regelmessig bruk av antiserum anbefales ikke, da det ikke erstatter vaksinasjon

Vaksineanbefalinger

- Alle katter - inkludert innendørskatter - bør vaksineres
- To injeksjoner ved 9 og 12 uker anbefales
- En tredje vaksinasjon ved 16 uker anbefales for kattunger fra miljøer med høyt infeksjonspress (kattepensjonat) eller etter hunnkatter med høye vaksineinduserte antistoffnivåer (katteoppdrett)
- Den første boostervaksinen gis ett år senere og deretter med intervaller på tre år eller mer
- Voksne katter med ukjent vaksinasjonshistorie bør få én injeksjon etterfulgt av en booster ett år senere; deretter kan det gis boostere med intervaller på tre år eller mer
- Selv om beskyttelse inntreffer raskt etter injeksjon av modifiserte levende vaksiner, bør de ikke anvendes på drektige hunnkatter
- Modifiserte levende vaksiner bør heller ikke brukes på kattunger <4 uker

Bilde levert av Albert Lloret

■ Intensivbehandling av en smittet katt

Bilde levert av Tadeusz Frymus

■ Høy dødelighetsprosent (>90 % hos kattunger)

Bilde levert av Diane D Addie

■ Dehydrering og oppkast

Bilde levert av Albert Lloret

■ Hemorragisk diaré